

CBE Z26011371 beoordeling vak

UITSPRAAK

in het geding tussen A te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de examiner van de het vak Advanced Research Skills als onderdeel van de masteropleiding Spatial Sciences, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van het vak Advanced Research Skills als onderdeel van de masteropleiding Spatial Sciences van de faculteit Ruimtelijke Wetenschappen.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 19 november 2025 van de examiner om aan appellante het cijfer 5,8 toe te kennen voor het vak Advanced Research Skills.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 25 maart 2026 waarbij appellante is verschenen. Verweerder is via een videoverbinding verschenen in de persoon van B.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft het vak Advanced Research Skills afgesloten met het cijfer 5,8. Via CLRS dient appellante op 6 december 2025 een beroepschrift in tegen deze beoordeling bij het College van Beroep voor de Examens. Reeds op 28 november 2025 heeft de examencommissie apart met appellante en apart met verweerder gesproken nadat appellante haar grieven over de beoordeling bij de examencommissie had neergelegd. Dit heeft niet tot een schikking geleid. Op 11 maart 2026 dient verweerder een verweerschrift in, waarna het beroep op 25 maart 2026 is behandeld op een zitting van het College.

Na de zitting heeft het College enkele schriftelijke vragen gesteld aan verweerder. Appellante heeft gebruik gemaakt van de gelegenheid om schriftelijk te reageren op de antwoorden van verweerder op deze vragen.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer.

Appellante voert drie hoofdbezwaren aan: slechte organisatie van het vak, slechte communicatie en een oneerlijke beoordeling van haar werk in vergelijking met beoordeling van het werk van andere studenten.

Zo ontbrak er studiemateriaal op Brightspace en de cursuscoördinator toonde zich weinig behulpzaam toen appellante om hulp vroeg. Daarnaast werden haar vragen over feedback grotendeels genegeerd en tijdens een gesprek gaf de coördinator een opmerking die volgens appellante suggereert dat er bewust op een onvoldoende is aangestuurd. Ook was er verwarring over de herkansingsprocedure door de tegenstrijdige informatie die is gegeven.

Het belangrijkste bezwaar betreft echter de vermeende oneerlijke beoordeling. Appellante stelt dat haar werk anders en strenger is beoordeeld dan dat van medestudenten. Voorbeelden hiervan zijn verschillen in beoordeling van gebruikte methoden en het gebruik van verplichte literatuur, waarbij appellante een veel lager cijfer kreeg dan anderen in vergelijkbare situaties. De Examencommissie had eerder geoordeeld dat er voldoende begeleiding en feedback was gegeven en dat de genoemde problemen niet ernstig genoeg waren om van oneerlijke

behandeling te spreken. Ook gaf de examencommissie aan dat de klachten over vergelijking met andere studenten onvoldoende onderbouwd waren. Hier is appellante het niet mee eens. Appellante heeft ter ondersteuning van haar stelling de opdrachten van medestudenten overgelegd. Haar doel is om tot een eerlijke oplossing te komen: ofwel een herbeoordeling van de eerste versie van het essay met inachtneming van gelijke criteria, ofwel een beoordeling van de tweede versie zonder de maximale cijferbeperving van 5,5. Daarnaast wordt benadrukt dat de coördinator eerder had aangegeven dat herkansing toegestaan was.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Het vak Advanced Research Skills bestaat uit meerdere opdrachten en een eindopdracht die tezamen het eindcijfer vormen. Appellante heeft uitgebreide schriftelijke feedback ontvangen op haar eindopdracht. Daarnaast is er toelichting gegeven per e-mail en in gesprekken. Haar eindopdracht is nagekeken met behulp van de rubrics waarin de leeruitkomsten zijn verwerkt. Deze werkwijze was bij de start van het vak duidelijk voor alle studenten en is neergelegd in de Course Guide van het vak.

Naar aanleiding van het beroep van appellante heeft verweerder het werk van appellante en drie medestudenten, waaronder het werk van de medestudente die door appellante is genoemd, opnieuw nagekeken. Het ging hierbij niet om een willekeurige steekproef, maar om een subset van opdrachten met een hoog risico. Uitkomst hiervan was dat bij een of twee studenten de literatuur ook terloops of niet voldoende is besproken en deze opdrachten zijn hoger becijferd dan het werk van appellante. Verweerder heeft erkend dat er in enkele gevallen te veel punten zijn toegekend. Dit betekent niet dat het werk van appellante, dat correct becijferd is, alsnog met meer punten moet worden beloond. Feitelijk zijn de opdrachten van de andere studenten te hoog becijferd.

Voorts is het juist dat enkele slides van de docent per abuis niet zichtbaar waren voor studenten. Geen van de studenten heeft dit opgemerkt tijdens het blok en studenten hebben hun opdrachten ingeleverd. Appellante is hierdoor niet benadeeld.

Ook staat het appellante vrij om gebruik te maken van de re-submission. Het is dan niet mogelijk om een hoger cijfer te halen dan een 5,5. Dit zou namelijk in strijd zijn met de regels van het vak. Deze regel geldt voor alle studenten en wordt dus ook op dezelfde manier toegepast op alle deelnemers aan het vak.

Tot slot verzoekt verweerder het College om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader. Het College kan zich dus niet inhoudelijk in de beoordeling mengen. Evenmin kan het College een ander cijfer toekennen. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Het College stelt vast dat voor de beoordeling van het werk van appellante het daartoe bestemde beoordelingsformulier is gebruikt en dat haar werk is nagekeken met behulp van de vooraf vastgestelde en bekendgemaakte rubrics. Verweerder heeft appellante in het beoordelingsformulier en ook in de opdracht zelf van feedback voorzien. Aldus is de beoordeling voldoende gemotiveerd. Het College merkt hierbij nogmaals op dat het niet aan het College is om de opdracht van appellante inhoudelijk te toetsen.

Voorts overweegt het College dat verweerder genoegzaam heeft uiteengezet dat niet het werk van appellante te laag is beoordeeld, maar dat het werk van enkele van haar medestudenten te hoog is beoordeeld. Dit is gebleken uit de subset van opdrachten met een hoog risico die verweerder opnieuw heeft nagekeken. Hiermee heeft verweerder naar het oordeel van het College het beroep op het gelijkheidsbeginsel voldoende weerlegd waardoor ook deze beroepsgrond niet slaagt.

Voorts acht het College het niet genoegzaam aannemelijk gemaakt dat de slides van verweerder die niet zichtbaar waren voor appellante en voor de overige deelnemers van het vak de beoordeling van het tentamen negatief heeft beïnvloed.

Verweerder heeft in zijn e-mail van 2 december 2025 aan appellante erkend dat taalgebruik bij het geven van feedback tot verwarring heeft kunnen leiden over het al dan niet bestaan van de mogelijkheid om een deelopdracht te herkansen. In de Course Guide waren de regels omtrent herkansingen echter duidelijk opgenomen. Bovendien kan eventuele onduidelijkheid over de mogelijkheid om een deelopdracht te herkansen niet leiden tot het oordeel dat de gegeven beoordeling voor het totale vak onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Over het ontbreken van het schikkingsgesprek in de beroepsprocedure overweegt het College het navolgende. Na het indienen van het beroep heeft er geen schikkingsgesprek plaatsgevonden. Hoewel een dergelijk gesprek onderdeel is van de beroepsprocedure kan het verweerder niet worden verweten dat dit niet heeft plaatsgevonden, omdat de examencommissie voorafgaand aan het beroep al meerdere gesprekken met appellante en verweerder apart heeft gevoerd met als doel een oplossing te vinden voor het gerezen geschil. Hierbij speelt ook een rol dat appellante tijdens de hoorzitting heeft aangegeven dat een schikkingsgesprek na het indienen van het beroep niet zinvol was geweest.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn dat de beoordeling van het vak Advanced Research Skills onzorgvuldig is geweest. Het bestreden besluit kan in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 23 april 2026 door mr. T.C.A. Hofman, voorzitter plv., Prof. dr. D. van Ravenzwaaij en E. Verkouter, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.